

UZASADNIENIE

B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G., reprezentowany przez adwokat M. Z. wniósł przeciwko E. P. pozew o zapłatę kwoty 4201,78 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia wniesienia pozwu tj. 17.11.2015 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że pozwana zawarła z (...) Bankiem SA umowę kredytu gotówkowego nr (...) w dniu 21.04.2008 r. Wobec braku spłaty zadłużenia wierzytelność została sprzedana na rzecz powoda w dniu 26.04.2011 r. W dniu 28.06.2012 r. powód zawarł z pozwanym porozumienie dotyczące warunków spłaty zobowiązania. Na mocy tego porozumienia powód jest uprawniony do naliczania odsetek umownych w wysokości równej czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, która na dzień złożenia pozwu wynosiła 10% w skali roku. Z powodu braku spłaty po zawarciu porozumienia wierzytelność z dniem 13.03.2013 r. została postawiona w stan natychmiastowej wymagalności. Łączna wysokość zadłużenia wynosi: 3922,51 zł z tytułu kapitału, 53,42 zł z tytułu odsetek, 225,85 zł z tytułu kosztów. Powód dokonał kapitalizacji roszczenia z tytułu odsetek.

Pozwana E. P. nie wdała się w spór.

W piśmie z dnia 11.01.2016 r. powód ograniczył żądanie o kwotę 200 zł, którą pozwana wpłaciła w dniu 04.01.2016 r. i wniósł o zasądzenie zapłaty kwoty 4001,78 zł oraz zasądzenie odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, która na dzień wniesienia pozwu wynosiła 10% w skali roku od kwoty 4201,78 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia 04.01.2016 r. i od kwoty 4001,78 zł od dnia 05.01.2016 r. do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Pozwana E. P. w dniu 21.04.2008 r. zawarła z (...) Bankiem SA umowę kredytu gotówkowego nr (...).

Wobec braku spłaty zadłużenia wierzyciel w dniu 26.04.2011 r. dokonał cesji wierzytelności na rzecz B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G..

W dniu 28.06.2012 r. powód zawarł z pozwaną porozumienie dotyczące warunków spłaty zobowiązania. Strony uzgodniły w §5 pkt 3 porozumienia, że w przypadku zaległości w płatności zobowiązania powód będzie miał prawo naliczać odsetki karne w wysokości odsetek maksymalnych.

Z powodu braku spłaty po zawarciu porozumienia wierzytelność z dniem 13.03.2013 r. została postawiona w stan natychmiastowej wymagalności.

Łączna wysokość zadłużenia na dzień złożenia pozwu wynosiła: 3922,51 zł z tytułu kapitału, 53,42 zł z tytułu odsetek, 225,85 zł z tytułu kosztów. Powód dokonał kapitalizacji roszczenia z tytułu odsetek.

Pozwana w dniu 04.01.2016 r. wpłaciła kwotę 200 zł tytułem spłaty należności.

Dowód: porozumienie z dnia 28.06.2012 r. (k-17-18),

wniosek o zawarcie porozumienia (k-19),

bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 04.05.2010 r. (k-20),

postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności (k-21-22),

wniosek o wszczęcie egzekucji (k-23)

umowa cesji wierzytelności (k-25-28),

ostateczne wezwanie do zapłaty (k-11),

postanowienie w sprawie Km 2174/10 (k-1213,

wezwanie do zapłaty (k-14),

zawiadomienie o cesji (k-16).

Sąd zważył co następuje.

W przedmiotowej sprawie pozwana nie wdała się w spór, w związku z tym Sąd oparł ustalenia faktyczne na podstawie twierdzeń powoda oraz załączonych do akt dokumentów, w szczególności umowie cesji wierzytelności i umowie porozumienia, które strony zawarły w dniu 28.06.2012 r., w celu ustalenia warunków spłaty zaległego zobowiązania pozwanej z tytułu umowy kredytu gotówkowego nr (...) z dnia 21.04.2008 r. Pozwana po zawarciu porozumienia zaprzestała stosować się do jego warunków, w związku z czym powód postawił całość wierzytelności w stan natychmiastowej wykonalności.

Żądanie pozwu zostało oparte na przepisach regulujących cesję wierzytelności (art. 509 kc i dalsze) oraz przepisach dotyczących ugody. W myśl przepisu art. 917 kc przez ugodę strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego w tym celu, aby uchylić niepewność co do roszczeń wynikających z tego stosunku lub zapewnić ich wykonanie albo by uchylić spór istniejący lub mogący powstać.

W świetle przepisu art. 354§1 kc dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno – gospodarczemu oraz zasadom współzycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje, także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. Jeżeli dłużnik nie wykonuje swoich obowiązków wynikających z umowy naraża się na odpowiedzialność odszkodowawczą.

Sąd uwzględnił żądanie pozwu w zakresie wysokości należności głównej na którą złożyła się kwota 3922,51 zł z tytułu kapitału, 53,42 zł z tytułu odsetek i 225,85 zł z tytułu kosztów. Sąd uwzględnił również wpłatę pozwanej w kwocie 200 zł dokonaną w dniu 04.01.2016 r.

Natomiast Sąd nie uwzględniła w całości żądania pozwu w zakresie odsetek umownych, które miały być zasądzone od żądanej w pozwie kwoty.

Zgodnie z treścią przepisu art. 481 §1 kc, w zakresie obowiązującym do dnia 31.12.2015 r. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Przepis § 2, stanowił że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. W myśl przepisu art. 359 § 1 § 2¹ kc odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu. Maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie mogła w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne).

Taką wysokość odsetek Sąd zasądził od kwoty 4201,78 zł za okres od dnia 17.11.2015 r. tj. od dnia złożenia pozwu do dnia 31.12.2015 r.

Regulacja przepisu art. 481 kc uległa zmianie od dnia 01.01.2016 r. Obecnie w myśl § 2 tego przepisu jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest

oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Zgodnie z §2¹ art. 481 kc maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie). W myśl przepisu art. 481 § 2² kc jeżeli wysokość odsetek za opóźnienie przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, należą się odsetki maksymalne za opóźnienie. Postanowienia umowne nie mogą wyłączać ani ograniczać przepisów o odsetkach maksymalnych za opóźnienie, także w przypadku dokonania wyboru prawa obcego. W takim przypadku stosuje się przepisy ustawy (art. 481§ 2³ kc).

W związku z powyższym w okresie od 01.01.2016 r. Sąd zasądził odsetki maksymalne w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych, przy czym od kwoty 4201,78 zł za okres od dnia 01.01.2016 r. do 04.01.2016 r. tj. do dnia wpłaty na rzecz powoda kwoty 200 zł oraz od pozostałej do spłaty kwoty 4001,78 zł od dnia 05.01.2016 r. do dnia zapłaty.

W pozostałej części, w zakresie odsetek wyższych aniżeli maksymalne, obowiązujące na dzień wydania orzeczenia Sąd powództwo oddalił.

W punkcie III sentencji wyroku sąd orzekł, na podstawie art. 98§1 i 3 kpc o obowiązku zwrotu przez pozwaną, celowych kosztów postępowania poniesionych przez powoda, na które złożyły się opłata od pozwu w wysokości 100 zł, opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł, wynikające z §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058, Nr 126, poz. 1069 i Nr 153, poz. 1271).

Z uwagi na okoliczność, że pozwana nie wdała się w spór Sąd w pkt IV nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności (art. 333§1 pkt 3) kpc.

SSR Romualda Bożek - Makówka

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować,
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki,
3. Z apelacją lub za 21 dni.

K. 31.03.2016 r. SSR Romualda Bożek - Makówka

.